

СТЕНОГРАМА

засідання Комітету Верховної Ради України з питань прав людини,
деокупації та реінтеграції тимчасово окупованих територій України,

національних меншин і міжнаціональних відносин

30 січня 2025 року

Веде засідання голова Комітету ЗАДОРЖНИЙ А.В.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Сподіваюсь, у всіх все добре. На засіданні присутні 7 членів комітету.

ГОРБЕНКО Р.О. Доброго ранку, колеги.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Доброго ранку.

ДЖЕМІЛЄВ М. Доброго ранку.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ще раз, доброго ранку.

Тобіш 8 членів з 10 комітету. У нас вже є кворум. Засідання оголошую відкритим.

Порядок денний вам усім був надісланий. Сьогодні планується розглянути один законопроект, з опрацювання якого наш комітет визначено головним, два проекти законів, які нам доручено опрацювати і подати висновки до головних комітетів, а також ще два питання, які не пов'язані із законопроектною роботою. Зокрема, як і домовлялися, заслухаємо шановного пана Віце-прем'єр-міністра з відновлення України – Міністра розвитку громад та територій України пана Кулебу Олексія Володимировича.

Якщо немає заперечень, переходимо до голосування щодо затвердження порядку денного сьогоднішнього засідання.

Задорожний – за.

Прошу визначатись.

Пан Мустафа Джемілев.

ДЖЕМІЛЄВ М. Голосую – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Касай Костянтин Іванович.

КАСАЙ К.І. Підтримую. Голосую – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Руслан Олександрович Горбенко.

ГОРБЕНКО Р.О. Голосую – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Олексій Олександрович Кузнєцов.

КУЗНЄЦОВ О.О. Голосую – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Максим Миколайович Ткаченко.

ТКАЧЕНКО М.М. Ткаченко – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Яковенко Євген Геннадійович.

ЯКОВЕНКО Є.Г. За.

ЧИЙГОЗ А.З. Підтримую. Добрий день всім.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ахтем Зейтуллаєвич, доброго дня. І ви – за. Дякую.
Неллі Іллівна Яковлєва.

ЯКОВЛЄВА Н.І. Голосує – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.
Яременко Богдан Васильєвич.

ЯРЕМЕНКО Б.В. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шановні колеги, нас додалося, 10 осіб – за. Рішення прийнято.

Переходимо до розгляду питання порядку денного.

Питання перше. Проект Закону України про внесення змін до деяких законів України щодо стимулювання трудової міграції та усунення дискримінації у сфері трудових правовідносин (реєстраційний номер 12326 від 16.12.24 року), поданий народним депутатом України Дануєю.

Колеги, для представлення цієї законодавчої ініціативи ми запрошували народного депутата Данує Олександра Анатолійєвича. Він присутній. Тож прошу, Олександрє Анатолійєвичу.

ДАНУЄА О.А. Дякую.
Я вітає, колеги. Мене добре чути?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Чуть гучніше кажіть.

ДАНУЄА О.А. Окей.

Дивітьсє, мій законопроект він стосуєтьсє в першу чергу того, що демографічна ситуація в Україні, як ми всі знаємо, є критичною. За даними ООН станом на 1 січня 24-го року населення України становило 37,4

мільйона осіб. Прогнозується, що до 30-го року ця цифра зменшиться, до 50-го року вона зменшиться ще і таке інше.

Сьогодні ми прекрасно розуміємо, кількість українців, які, на жаль, через російську агресію виїхали з України, це по різних оцінках від 7 до 8 мільйонів України. На жаль, російський агресор продовжує вбивати наших воїнів, вбивати цивільне населення, що теж серйозно негативно сказується, відзначається на демографічній ситуації України і в Україні. І тому, безумовно, мій законопроект, він покликаний для того, щоб принаймні якимось чином змінити ситуацію в економіці України і залучити до збільшення нашого валового виробничого продукту іноземця.

Яким чином? Не затримуючи вас, хто хотів, той почитав пояснювальну записку, мова про те, що ми максимально, на мою думку, на думку нашої команди, ми максимально маємо скоротити бюрократичні перешкоди для в'їзду іноземців в Україну для того, щоб вони сьогодні могли допомогти в економічній ситуації, яка склалася через російську агресію, Україні для підвищення нашого ВВП в першу чергу, для збільшення податкової бази і таке інше. Власне, можна вивчити шляхи, якими йшли і Об'єднані Арабські Емірати, інші арабські країни, Німеччина, Польща, Велика Британія і таке інше.

Я думаю, що сьогодні багато хто з вас вже чув такий нашумілий приклад останніх днів, це ситуація з людьми, з працівниками з Бангладеш, які сьогодні мають приїхати на одне з підприємств Закарпатської області. Я думаю, що це позитивний приклад. І я абсолютно переконаний, що на сьогоднішній час Україна має занадто багато бюрократичних перешкод для того, щоб ми запросили в таких умовах, в які нас поставила війна з Російською Федерацією, ми запросили людей з інших країн в Україну на певних умовах, звичайно, на певних обмеженнях, і ми ці обмеження, безумовно, залишаємо в законопроекті, який я пропоную до вашої уваги. Але, тим не менш, я абсолютно переконаний, що нам потрібні люди, потрібне залучення людей з інших країн для того, щоб змінити ситуацію в

економічному, і дуже добре, що сьогодні ви будете якраз заслуховувати профільного фактично віцепрем'єр-міністра, і я думаю, що він підтвердить, що ці кроки, якщо не сьогодні, то завтра Україна буде, ну, я не хотів би використовувати слово "змушена" робити, але, безумовно, змушена. Хотілося б, щоб ми були готові до цього раніше. Тому прошу вашої підтримки.

Дякую за увагу. Готовий відповісти на запитання.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую. Дякую, пане Олександрє.

Станом на сьогодні, шановні колеги, маємо наступні висновки щодо цього законопроекту.

Головне науково-експертне управління Апарату Верховної Ради України висловлює до проекту закону низку суттєвих зауважень змістовного характеру. Сподіваюсь, що ви з ними ознайомились.

При підготовці до засідання Міністерство фінансів України законопроект не підтримує та звертає увагу на наступне. Згідно із статтею 43 Конституції України держава створює умови для повного здійснення громадянами права на працю. Тобто пріоритетом державної політики з зайнятості населення є сприяння працевлаштуванню саме громадян України. Дозвіл на застосування праці іноземців та осіб без громадянства забезпечує захист права громадян України на працю та захист національного ринку праці від нерегульованого залучення іноземної робочої сили.

Скасування дозволу на застосування праці іноземців і надання іноземцям доступу до ринку праці України без жодних обмежень створить умови для безперешкодного, неконтрольованого працевлаштування на території України іноземців та осіб без громадянства. І це думка Міністерства фінансів, я ще раз вам нагадую.

У разі недостатнього врегулювання працевлаштування іноземців зростає ризик формування тіньового сектора економіки, а також зниження

рівня соціальних гарантій для всіх категорій працівників у зв'язку із недотриманням вимог щодо страхових і пенсійних внесків.

Міністерство економіки України, на жаль, не підтримує проект закону. Міністерство наголошує, що скасування дозволу на застосування праці іноземців та осіб без громадянства призведе до порушення взятих Україною міжнародних зобов'язань у сфері працевлаштування іноземних трудових мігрантів; створюватиме сприятливі умови для функціонування міжнародних злочинних організацій із торгівлі людьми та використання України як транзитної території для перенаправлення нерегулярних мігрантів до країн Європейського Союзу.

Державна прикордонна служба не підтримує проект закону. Зазначає, що новації законопроекту мають неузгодженість з низкою положень Закону України "Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства" та не відповідають вимогам Директив Європейського парламенту та Ради 2011/98, 2024/1233.

Служба безпеки України вважає прийняття законопроекту недоцільним. Вказує, що прийняття законопроекту стане підґрунтям для активізації каналів нелегальної міграції, зруйнує існуючий механізм контролю за перебуванням і працевлаштуванням іноземців та осіб без громадянства на території України, а також створить умови для інституту працевлаштування як каналу незаконної легалізації без реального створення трудових відносин і, як наслідок, становитиме загрозу національній безпеці України.

Державна міграційна служба України не підтримує законопроект.

Для обґрунтування позиції саме цієї служби ми запрошували на наше засідання представника Державної міграційної служби України як профільного центрального органу виконавчої влади. У нас сьогодні присутня перша заступниця Голови Державної міграційної служби України Ковалевська Ірина Віталіївна. Прошу до слова, пані Ірина.

КОВАЛЕВСЬКА І.В. Доброго дня, Андрій Вікторович. Доброго дня, шановні народні депутати, шановні присутні на засіданні комітету. Ви коротко окреслили позиції центральних органів, які не підтримують цей законопроект, а зараз я спробую детально розказати, чому саме він не відповідає нашому законодавству і підходам, які в нас будуть запроваджені державою Україна до залучення до праці іноземців на території України.

Зокрема, автор законопроекту у нас пропонує доповнити новим пунктом Закон "Про імміграцію", яким зазначає, що іноземці та особи без громадянства, що прибули в Україну з метою працевлаштування на підставі довгострокових віз, тимчасово будуть перебувати в Україні на законних підставах більше трьох років.

Що я хочу зазначити. Що законодавство про правовий статус іноземців та осіб без громадянства взагалі не містить такого визначення як іноземці, які тимчасово перебувають в Україні на законних підставах, а також те, що Закон України "Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства", стаття 1 якого, зокрема, говорить про підстави як іноземці мають перебувати на території України.

Крім того, у нас автор законопроекту пропонує доповнити Закон той же самий "Про імміграцію" новою статтею, яка говорить про особливості прибуття в Україну іноземців та осіб без громадянства, які прибувають з метою працевлаштування.

Щодо таких змін, то вони по своїй суті взагалі не відповідають предмету правового регулювання Закону "Про імміграцію", який у нас визначає, що імміграція – це прибуття в Україну чи залишення в Україні у встановленому законом порядку іноземців та осіб без громадянства на постійне проживання. І ніяким чином воно не регулює питання працевлаштування. Натомість підстави перебування на території України іноземців, навіть з метою працевлаштування, воно регулюється Законом "Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства". Зокрема, це статті 4 і 5, яка говорить, які підстави, а 5-а у нас говорить про те, які документи

мають подати особи для того, щоб працевлаштовуватись на території України.

Крім того, автор законопроекту у нас пропонує внести зміни до Закону "Про зайнятість населення", яким повністю виключає із закону усі норми, які стосуються саме надання дозволу на застосування праці іноземців, і іноземці матимуть право на зайнятість на підставах і в порядку такому ж, як для громадян України.

Як ви правильно зазначали, у нас це суперечить взятим Україною зобов'язанням щодо гармонізації українського законодавства з законодавством Європейського Союзу. Зокрема, це Директиви Європейського парламенту і Європейської ради 98 і 1233, 2011 і 2024 років, де конкретно записано, що має бути єдина процедура подання заявки на отримання єдиного дозволу для громад третіх країн, і також цей єдиний дозвіл буде підставою для їх проживання на території України. Саме таким шляхом іде Україна, і міграційна служба разом з Міністерством економіки працюють над змінами до законодавства, який і буде запроваджувати, що буде єдине звернення, єдиний дозвіл, який дозволяє працювати на території України, а також проживати.

Крім того, такий підхід, як ставлення іноземців разом з громадянами України на один щабель в працевлаштуванні, він трошки взагалі не відповідає принципу, який роботодавець несе перед... відповідальність роботодавця перед особами, які в нього працюють. Відносно громадян України роботодавець у нас несе відповідальність перед громадянами України, а щодо іноземців, то у нас роботодавець має нести відповідальність не тільки перед іноземцем, який працевлаштовується у нього, але і перед державою. Тому ми маємо на сьогодні в Кодексі України про адміністративні правопорушення певні статті, які говорять нам про відповідальність саме роботодавця за те, що він влаштовує у себе іноземців, які працевлаштовуються.

Враховуючи те, що я зазначила, Державна міграційна служба не підтримує законопроект і просить членів комітету теж не підтримувати законопроект саме в такій редакції, в якій подав автор.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, пані Ірино.

Шановні колеги і члени комітету, чи бажає хтось висловитись по цьому законопроекту?

ГОРБЕНКО Р.О. Дозвольте, Андрій Вікторович?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Будь ласка. Будь ласка.

ГОРБЕНКО Р.О. Шановні друзі, всіх вітаю. Я, в принципі, почув позицію міграційної служби щодо гармонізації. Ми всі були у Європі, бачили, скільки людей з інших ...*(Не чути)* в Європейському Союзі. Ми знаємо, що у нас великий попит зараз на робочу силу, якщо взяти там статистику за 2024 рік, це приблизно пів мільйона. Ми також знаємо таку *(нерозбірливо)* правду, що ті люди, які виїхали за кордон, наші громадяни, то вже по опросу приблизно 40 відсотків плюс вже хочуть залишитися там, в тих країнах, які надали їм притулок. Тому, якщо дивитися прагматично і бачити розвиток нашої країни в майбутньому, то доцільно прийняти цей законопроект. Я, відверто кажучи, навіть з автором і не спілкувався на цю тему, я вам просто кажу як економіст. Інакше просто у нас буде занепад економіки після війни. Точка.

Тобто ви можете там до другого читання змінювати законодавство, в адмінкодексі, в інших кодексах, будь ласка, поправками доопрацюйте. Але я зараз бачу в країні великий попит на робочу силу. Так, питання в тому числі і в мобілізації. Ми знаємо, що дуже багато там чоловіків біжать від війни, не хочуть мобілізуватися, але, ще раз підкреслюю, якщо вони отримали притулок за кордоном, то точно ми всі розуміємо, що 50 відсотків плюс чи 40

відсотків плюс залишиться за кордоном. І ми бачимо, що в Євросоюзі зацікавлені не відпускати виключно робочу силу нашу, не слабо захищених наших переселенців, зовнішніх переселенців, а виключно робочу силу.

Тому, по-перше, коли ми хочемо залучити інвесторів на відновлення України, то дуже було б доцільно надати їм можливість релокувати підприємства чи відкривати підприємства і запрошувати, наприклад, якщо взяти там кейс по Київщині, то в Білій Церкві будується за 150 мільйонів євро завод, це наші тайські партнери, вихідці з Харкова, це от власники "Мівіні". Але вони будуть точно зацікавлені, щоб привезти будь... відносно 10, 20, 30 відсотків робочої сили для цього заводу зі своєї країни. Тобто, а чому ні, інвестор вкладає гроші, чому ми не можемо надати йому таку можливість. Нехай робить, у нього є довгостроковий контракт з цими робітниками. Тому я точно буду голосувати за цей законопроект.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Костянтин Іванович Касай, будь ласка.

КАСАЙ К.І. Хочу подякувати, колеги, і Руслану, і Олександрю. Олександрю, мабуть, за те, що він створив такий законопроект. Але враховуючи таку кількість зауважень і застережень, ви знаєте, тут дуже-дуже, скажемо так, виважено треба підійти до цього. Саме головне, щоб ми не внесли хаос в наше законодавство. Я вам скажу, я не буду голосувати за цей законопроект. Але враховуючи те, що сказав Руслан, можливо, тут так не вийде, щоб між першим і другим читанням щось поправити, тут стосується, дивіться, зачіпає норми Конституції. Тут треба, мабуть, подумати в іншому трошки... в іншій парадигмі над цим законопроектом або в подібному. Але за цей я голосувати точно не буду.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Богдан Васильович Яременко.

ЯРЕМЕНКО Б.В. Дякую.

Я, власне кажучи, з попередніми колегами в чомусь згоден. По-перше, хочу подякувати колезі, Олександр Дануца, він правильно визначив проблему, вона актуальна, над нею треба працювати, і тут це очевидно. Правильно визначив колега Дануца, що питання правового статусу іноземців визначається законами, це норма Конституції, тобто це наша робота депутатська, ми повинні над цим працювати.

Водночас я згоден практично з усіма зауваженнями до закону. Мені здається, що реалізуючи це абсолютно правильне, дуже актуальне питання і підхід до нього, варто було, звичайно, більше попрацювати над тим, щоб вписати свої пропозиції в рамки діючого права, діючих законів, підзаконних актів. Оскільки, якщо у нас благі наміри, але мова закону йде в розбіжність навіть на такому рівні, що мова закону не завжди кореспондується з тим, що вже існує в інших законах, ми не виправимо ситуацію. Плюс, мені здається, ми повинні все ж таки, при тому, що я абсолютно згоден, що, так, у нас буде нестача робочої сили, але ми повинні бути дуже гнучкими, тому що з якихось спеціальностей, в якихось галузях у нас не буде браку робочої сили, ми не можемо просто одним махом відкрити весь ринок праці в Україні для іноземців і створити фактично неконкурентні умови для своїх громадян. Якщо і створювати можливість, давайте так скажемо, імпортування сюди робочої сили, треба дивитися, в яких галузях промисловості, які спеціальності. Це фактично відбувається в усіх країнах Європейського Союзу, колеги, ми тут з нашими проблемами абсолютно не унікальні, ця міграція робочої сили і нестача фахівців у певних галузях відбувається навіть в дуже-дуже розвинених країнах Європейського Союзу.

Тому, мені здається, що я підтримаю пропозицію, яка вноситься на розгляд комітету головою. Але, я вважаю, що варто подумати, як продовжити

роботу над цією темою, із залученням автора, тому що автор мислить абсолютно правильно, нам просто треба знайти більш філігранні формулювання і підходи юридичні.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Богдан Васильович.

Дмитро Валерійович Лубінець. Радий вітати вас на засіданні. Будь ласка, вам слово.

ЛУБІНЕЦЬ Д.В. Дуже дякую, Андрій Вікторович.

Доброго дня, шановні народні депутати, шановні присутні. Я перепрошую, що я не приєднався з самого початку, але в цілому я почув дискусію.

Що хотів би додати по запропонованому законопроекту. Він не заходив офіційно на погодження до мене як до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, але, тим не менш, ми його проаналізували. Я скажу відверто, в цілому погоджуюсь з самою ідеєю розробки подібного законопроекту, але з запропонованою редакцією я не можу погодитись, бо ми встановили, що багато запропонованих змін, вони будуть суперечити діючому законодавству. Я не буду зупинятися, у мене тут на чотирьох аркушах, я надішлю офіційно до комітету зауваження і до пана Олександра Дануци як автора запропонованої законодавчої ініціативи.

В цілому ми розуміємо, що ті проблеми, які у нас є в державі, можуть призвести, вже, напевно, призводять до того, що у нас не вистачає робочих рук в країні. Але, тим не менш, ми точно не повинні через запропоновану редакцію зробити так, що у нас занадто буде легко приїхати в Україну і таким чином створяться умови, які будуть в майбутньому дискримінаційними по відношенню до громадян України.

Я приведу приклад. Наприклад, ви пропонуєте внести зміни в Закон України "Про імміграцію", які прямо не співвідносяться із чинними нормами

Закону "Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства". Також законопроектом пропонується доповнити Закон України "Про імміграцію" статтею 4 прим. 2, згідно з якою визначається, що іноземці та особи без громадянства не потребують оформлення дозволу на імміграцію протягом строку дії довгострокової візи іноземців та осіб без громадянства, що прибувають в Україну з метою працевлаштування на підставі довгострокових віз у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України. Такі особи згідно із запропонованими змінами мають право звернутися для оформлення дозволу після спливу 3-річного строку їх перебування на території України на законних підставах. При цьому частиною шостою статті 42 Закону України "Про зайнятість населення" визначено перелік іноземців та осіб без громадянства, працевлаштування яких може бути здійснено без отримання дозволу на працевлаштування.

Запровадження запропонованих змін може стати підставою для порушення трудових прав громадян України, а також іноземців та осіб без громадянства, які постійно проживають в Україні, які набули статусу біженця та особи, яка потребує додаткового або тимчасового захисту в Україні, а також одержали дозвіл на імміграцію в Україну тощо.

Також ми проаналізували навіть через моніторингові візити в центри зайнятості, наприклад, київський міський центр зайнятості, в ході моніторингу досліджувалось питання застосування праці іноземців та осіб без громадянства в Україні. За результатами моніторингу встановлена відсутність реальних державних регуляторів роботодавця щодо отримання дозволу на застосування праці іноземців та осіб без громадянства. Це призводить до неможливості центру зайнятості ефективно реалізовувати державну політику у сфері трудової міграції та фактично там сприяє незаконній легалізації іноземних громадян, в тому числі з тих країн, які, м'яко кажучи, зараз вороже до нас ставляться. Наприклад, Ісламська Республіка Іран, Ісламський Емірат Афганістан та інші.

Тому, на мій погляд, в цілому погоджуюсь з самою ідеєю. Запропоновані зміни, як я і сказав, вони, по-перше, суперечать діючому законодавству, і в законопроекті ми не побачили врегулювання цих проблемних питань. Тому моя пропозиція на рішення шановних народних депутатів, але моє бачення, що законопроект потребує кардинальних змін, і я не впевнений, що це можна зробити між першим і другим читанням. Можливо, це може бути як напрацювання комітетського законопроекту, можливо, й інші варіанти: створення спочатку робочої групи на базі комітету з залученням шановних народних депутатів, в тому числі авторів законодавчої ініціативи, вихід на якийсь законопроект, який може бути прийнятий.

Дуже дякую. Офіційну позицію я направляю як на комітет, так і на пана Олександра Дануцу. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Дмитро Валерійович.

Пане Олександр, будь ласка.

ДАНУЦА О.А. Я, так, можна. Дякую.

Я дякую всім колегам, які висловилися з приводу нашого законопроекту. Я в кінці скажу, які мої думки з приводу того рішення, який я бачу результатом цієї дискусії.

Знаєте, коли ми зараз намагаємося... особливо мене, знаєте, радує в цій історії, коли відмовляють у законопроекті, тому що ми порушуємо діючі норми законів. Так я і роблю законопроект для того, щоб змінити цю діючу норму. Власне, більшість законопроектів, які приймає Верховна Рада, вони якраз і покликані для того, щоб створити нові норми або змінити діючі норми. Тому це нормально, і мені не треба розповідати про те, що щось порушується. На мою думку, порушується сьогодні економіка України. І те, про що говорив колега Руслан Горбенко. Він казав, називав 40 відсотків, не вернеться в Україну, ну ми ж всі з вами розуміємо, проведіть опитування

серед ваших знайомих, які виїхали. Ну які 40, про що ми кажемо? І коли ми кажемо про категоричне звуження працездатного населення в Україні, це ми кажемо про втричі, давайте будемо відвертими, тут немає журналістів, втричі. Тому що працездатне населення гине на фронті, отримує травми, які не сумісні з роботою, яка може бути вже в мирній країні. Тому що більшість жінок... в мене сьогодні, в моєму місті, в Кропивницькому, стає водоканал, стають тролейбуси, тому що в мене немає працездатного населення із відповідною кваліфікацією, і не можна в короткий строк їм набути цієї кваліфікації.

Тому, коли ми кажемо, що ми не можемо одним махом відкрити, слухайте, та, ну в нас через два-три роки у нас не буде варіантів, щоб відкривати. Але я пропоную до цього часу підготуватися, до цих всіх речей.

Коли ми кажемо про гармонізацію з Європейським Союзом, так давайте гармонізуємо, давайте їм напишемо. Можливо, Європейський Союз нам запропонує з Великобританії людей, які сюди приїдуть і будуть у нас сантехніками, і будуть у нас працювати на заводі, можливо, німці приїдуть до нас. Ну про що ми кажемо? Ми кажемо про Україну. І давайте... Ніхто не проти, давайте напрацюємо механізм, де ми не дискримінуємо українців, тому що українець в державі Україна – це номер 1. І ми маємо про це турбуватися. Але, якщо ми загубимо економіку і не знайдемо ми з вами виходів, я розумію, чому не хоче знаходити цих виходів міграційна служба, чому інші відповідні органи, які регулюють цей ринок, не знаходять виходів, і ви це, дорослі люди, розумієте. Тому що зникнуть запобіжники, зникнуть можливості для них. І ви знаєте, про які я можливості кажу. Ну про що ми кажемо?

Тому, колеги, я розумію там ваш настрій, я розумію... Не можна сьогодні про цю проблему говорити: а давайте краще не зробимо, як бы чого не вийшло, як каже наш поганий сусід. Не можна цього робити, не можна заболтати цю проблему.

Тому я не знаю, я так розумію, сьогодні немає консенсусу для того, щоб принаймні на перше читання винести це питання рішенням комітету. Принаймні я прошу тоді, і багато лунало сьогодні в цій дискусії таких пропозицій, не вбити законопроект, а організувати, ну наприклад, робочу групу на базі комітету. Організуйте, я готовий як автор ...*(Не чути)* первісного законопроекту увійти в цю робочу групу. Давайте напрацюємо спільно з Офісом Дмитра Лубінця, з міграційкою, з СБУ, з ким завгодно, давайте, і напрацюємо те, щоб ми нормально в главу угла ставили Україну і українця, але розуміли, що нам треба якось з цієї ситуації виходити. І ви – державні діячі, і ми повинні приймати в тому числі якісь...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Пане Олександр, дякую, дякую вам.

ДАНУЦА О.А. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ми повинні спочатку прийняти рішення з приводу цього законопроекту, подивимося, що там у нас вийде.

Дмитро Валерійович, будь ласка. Дмитро Валерійович.

ЛУБІНЕЦЬ Д.В. Чутно?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Так, зараз. Будь ласка.

ЛУБІНЕЦЬ Д.В. Я буквально дві репліки. Перше. Пане Олександр, при всій повазі, я, коли звертав увагу, що суперечить в запропонованій редакції чинним законам, я в першу чергу звертаю увагу на те, що запропонований законопроект, якщо він суперечить діючим нормам, то в перехідних положеннях він автоматично це повинен врегульовувати. Тобто якщо це суперечить діючій нормі такій-то, то в перехідних положеннях зразу

пропонується внести зміни в діючі закони, а саме їх прописати в новій редакції.

В запропонованому, ну, це, тут просто до самого тексту, в запропонований вашій редакції в перехідних положеннях виключно згадується Кабмін, щоб привести в унормування постанови Кабміну. Тому тут, в принципі, не можна за це голосувати. Бо, якщо він стає законом, це автоматично призводить вже до суперечок з діючими нормами, які ми не відмінємо цим же законопроектом. Це перше.

І друге. Я абсолютно розумію, про що ви кажете. Дивіться, я їжджу по регіонам України, і спілкуючись з керівниками підприємств, об'єднаних територіальних громад, всі кажуть про те, що катастрофа з робочими місцями, катастрофа. Зрозуміло, що шановним народним депутатам треба в тому числі думати, як вирішити в тому числі і цю ситуацію. Але, з іншого боку, ми не можемо зробити так, що в нас можуть бути дискримінаційні норми, які в майбутньому призведуть до дискримінації громадян України або осіб без громадянства, які на іншій підставі заїхали вже в Україну, працюють тут, проживають. Я вам приведу приклад. Ну, всі ж ми розуміємо, що в нас навіть до війни, до 2014 року, фактично до повномасштабної агресії Російської Федерації, у нас величезна кількість громадян України виїхали з України виключно через економічні чинники. Тобто в сусідніх країнах просто заробітна плата вища, вони туди і поїхали. І якщо ми в тому числі не будемо створювати передумови, щоб збільшувалась заробітна плата, можливо, треба подумати, ну, не дарма ж створили в тому числі рішенням шановних народних депутатів нове Міністерство об'єднання українців, яке покликано повернути українців з-за кордону в Україну. Може, в тому числі слід про це подумати через створення додаткових чинників щодо повернення громадян, в першу чергу громадян України назад до нас і таким чином вирішити цю ситуацію.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Дмитро Валерійович, дякую.

Шановні колеги, ще хочу додати декілька інформаційних моментів.

Частиною першою статті 4 Закону України "Про імміграцію" передбачено, що дозвіл на імміграцію надається іммігрантам, категорії яких визначені в частині другій і третій цієї статті. Однією з категорій осіб, якій надається дозвіл на імміграцію і яка зазначена в частині другій статті 4 Закону України "Про імміграцію", є висококваліфіковані спеціалісти і робітники, гостра потреба в яких є відчутною для економіки України. В частині першій статті 8 вказаного закону визначено, що Державна служба зайнятості щорічно, до останнього календарного дня поточного року, затверджує перелік спеціальностей та вимоги до кваліфікації спеціалістів і робітників, потреба в яких може бути задоволена за рахунок імміграції на наступний календарний рік. Таким чином, в контексті залучення до праці в Україні іноземців діюче законодавство встановлює право на імміграцію в Україну виключно для тих осіб, в яких дійсно є потреба для держави, і які є висококваліфікованими спеціалістами. Водночас законопроектом пропонується скасувати дозвіл на імміграцію для іноземців та осіб без громадянства, що прибувають в Україну з метою працевлаштування.

Зазначена норма жодним чином не пов'язується зі спеціалістами, яких потребує Україна. Такий підхід може становити ризики як для держави, так і для громадян України. Прибуття до України великої кількості іноземців з різними фахами та професіями і таке інше, в тому числі й таких, які не є дефіцитними, може мати зворотній ефект, протилежний до мети законопроекту, оскільки за таких обставин відтік за кордон кваліфікованих кадрів з числа громадян України лише збільшиться.

Тож враховуючи значну кількість зауважень до законопроекту, беручи до уваги позицію центральних органів виконавчої влади, при всій повазі до автора законопроекту, ставлю на голосування наступне рішення комітету.

Рекомендувати Верховній Раді України проект Закону України про внесення змін до деяких законів України щодо стимулювання трудової

міграції та усунення дискримінації у сфері трудових правовідносин (реєстраційний номер 12326 від 16.12.2024), поданий народним депутатом України Дануцею, включити до порядку денного тринадцятої сесії Верховної Ради України дев'ятого скликання та за наслідками розгляду в першому читанні повернути суб'єкту права законодавчої ініціативи на доопрацювання.

Друге. Під час розгляду на пленарному засіданні Верховної Ради України співдоповідачем з цього питання визначити народного депутата України, голову Комітету Верховної Ради України з питань прав людини, деокупації та реінтеграції тимчасово окупованих територій України, національних меншин і міжнаціональних відносин Задорожного Андрія Вікторовича.

Шановні колеги, прошу голосувати.

Задорожний – за.

Руслан Олександрович Горбенко.

Пан Мустафа Джемільєв.

ДЖЕМІЛЄВ М. Голосую – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

ГОРБЕНКО Р.О. Утримався. Вибачайте.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Утримався.

Касай Костянтин Іванович.

КАСАЙ К.І. Утримався.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Кузнецов Олексій Олександрович.

КУЗНЄЦОВ О.О. Голосую – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Ткаченко Максим Миколайович.

ТКАЧЕНКО М.М. Ткаченко – утримався.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Чизгоз Ахтем Зейтуллаєвич.

ЧИЙГОЗ А.З. Підтримую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Євген Геннадійович Яковенко.

ЯКОВЕНКО Є.Г. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Неллі Іллівна Яковлєва.

ЯКОВЛЄВА Н.І. Голосую – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Яременко Богдан Васильович.

ЯРЕМЕНКО Б.В. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Шановні колеги, 7 осіб – за, 3 – утримались. Рішення прийнято.

Дякую, пане Олександр, за презентацію законопроекту.

ДАНУЦА О.А. Дякую, колеги.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Рішення прийнято.

Переходимо до розгляду законопроектів, які нам доручено опрацювати, подати висновки до головних комітетів.

Питання друге. Проект Закону України про внесення змін до Закону України "Про безоплатну правничу допомогу щодо розширення переліку осіб, які мають право на безоплатну вторинну правничу допомогу (реєстраційний номер 12411 від 15.01.2025), поданий народним депутатом України Бардіною. Головним комітетом з розгляду даного законопроекту визначено Комітет Верховної Ради України з питань правової політики.

Для представлення проекту Закону ми запрошували Марину Олегівну Бардіну, народного депутата. Її немає.

Колеги, цим законопроектом пропонується внести зміни до Закону України "Про безоплатну правничу допомогу", відповідно до яких передбачається, що право на безоплатну вторинну правничу допомогу згідно з цим законом та іншими законами мають також такі категорії фізичних осіб, а саме: особи, які звернулися із заявою про визнання особи постраждалою від сексуального насильства, пов'язаного із збройною агресією Російської Федерації проти України, на правничі послуги, передбачені пунктами 2 і 3 частини другої статті 13 Закону України "Про безоплатну правничу допомогу" з питань, що пов'язані з оскарженням рішення про відмову у визнанні особи постраждалою від сексуального насильства, пов'язаного із збройною агресією Російської Федерації проти України.

Особи, постраждалі від сексуального насильства, пов'язаного із збройною агресією Російської Федерації проти України, на правничі послуги, передбачені пунктами 2 і 3 частини другої статті 13 Закону України "Про безоплатну правничу допомогу" з питань, пов'язаних із захистом їхніх прав, визначених Законом України "Про правовий і соціальний захист осіб, постраждалих від сексуального насильства, пов'язаного із збройною агресією

Російської Федерації проти України, та надання їм невідкладних проміжних репарацій".

Станом на сьогодні, шановні колеги, маємо висновки щодо цього законопроекту. Міністерство фінансів України в межах компетенції не має зауважень до законопроекту. Міністерство соціальної політики України підтримує проект закону. Уповноважений Верховної Ради України з прав людини підтримує дану законодавчу ініціативу.

Шановні колеги, чи бажає хтось висловитися по цьому законопроекті? Дякую. А, Дмитро Валерійович, будь ласка.

ЛУБІНЕЦЬ Д.В. Я дуже коротко, Андрій Вікторович.

Я підтримую прийняття даного законопроекту, висновок на головний комітет з підтримкою запропонованої редакції я теж направив.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Колеги, цей закон по своїй суті, безперечно, є дуже важливим. Водночас ми як комітет, який був головним з підготовки в парламенті вже прийнятого Закону України "Про правовий і соціальний захист осіб, постраждалих від сексуального насильства, пов'язаного із збройною агресією Російської Федерації проти України, та надання їм невідкладних проміжних репарацій", маємо звернути увагу на наступне.

Однією з категорій осіб, якій згідно з законопроектом пропонується надати право на отримання безоплатної вторинної правничої допомоги, є особи, які звернулися із заявою про визнання особи постраждалою від сексуального насильства, пов'язаного із збройною агресією Російської Федерації проти України. Зазначене формулювання передбачає, що особа, якій надаватиметься право на безоплатну правничу допомогу, ще не має статусу постраждалої. Таким чином надання права на безоплатну правничу допомогу зазначеній категорії осіб не узгоджується з положенням

Закону України "Про правовий і соціальний захист осіб, постраждалих від сексуального насильства, пов'язаного із збройною агресією Російської Федерації проти України, та надання їм невідкладних проміжних репарацій", в якому чітко зазначено, що право на безоплатну правничу допомогу у порядку, передбаченому Законом України "Про безоплатну правничу допомогу" гарантується саме постраждалій особі (пункт 3 частини другої статті 7). Я думаю, що головний комітет повинен звернути на це увагу.

В цілому законопроект заслуговує на підтримку. Особи, постраждалі від сексуального насильства, є надзвичайно важливою категорією, яку держава повинна підтримати всіма доступними методами. Тож, якщо ніхто не заперечує, ставлю на голосування наступне рішення комітету: звернутися до Комітету Верховної Ради України з питань правової політики з пропозицією рекомендувати Верховній Раді України проект Закону України про внесення змін до Закону України "Про безоплатну правничу допомогу" щодо розширення переліку осіб, які мають право на безоплатну вторинну правничу допомогу (реєстраційний номер 12411 від 15.01.2025), поданий народним депутатом України Бардіною, за наслідками розгляду у першому читанні прийняти за основу.

Прошу голосувати.

Задорожний – за.

Горбенко Руслан Олександрович.

ГОРБЕНКО Р.О. Голосую – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Пан Джемільєв Мустафа.

ДЖЕМІЛЄВ М. Джемільєв – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Касай Костянтин Іванович.

КАСАЙ К.І. Підтримую. Голосую – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Кузнєцов Олексій Олександрович.

КУЗНЄЦОВ О.О. Голосую – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Ткаченко Максим Миколайович

Чийгоз Ахтем Зейтуллаєвич.

ЧИЙГОЗ А.З. Підтримую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Яковенко Євген Геннадійович.

ЯКОВЕНКО Є.Г. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Яковлєва Неллі Іллівна.

ЯКОВЛЄВА Н.І. Голосую – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Яременко Богдан Васильович.

ЯРЕМЕНКО Б.В. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шановні колеги, 9 осіб – за. Рішення прийнято.

Переходимо до розгляду наступного законопроекту. Проект Закону України про внесення змін до Кримінального процесуального кодексу України щодо особливостей досудового розслідування кримінальних правопорушень, пов'язаних із зникненням осіб безвісти за особливих обставин в умовах воєнного стану (реєстраційний номер 12414 від 16.01.2025 року), поданий народним депутатом України Павлюком та іншими народними депутатами України. Головним комітетом з розгляду даного законопроекту визначено комітет Верховної Ради України з питань правоохоронної діяльності. Для представлення цієї законодавчої ініціативи запрошуємо на наше засідання пана Павлюка Максима Васильовича. Він відсутній.

Шановні народні депутати, цим законопроектом пропонується внести такі зміни до Кримінального процесуального кодексу України. Перше: частину першу статті 615 доповнити абзацом п'ятнадцятим такого змісту. В умовах воєнного стану відповідний прокурор своєю вмотивованою постановою має право визначити місце проведення досудового розслідування кримінальних правопорушень, передбачених статтями 115, 146 прим. та 438 Кримінального кодексу України, пов'язаних із зникненням осіб безвісти за особливих обставин у зв'язку зі збройним конфліктом, воєнними діями, тимчасовою окупацією частини території України за місцем проживання, перебування заявника, потерпілого, які є близькими родичами та членами сім'ї такої особи.

Друге. Пункт 20-7 розділу XI "Перехідні положення" доповнити новим абзацом такого змісту. Положення абзацу п'ятнадцятого частини першої статті 615 цього кодексу застосовуються протягом 3 років після припинення чи скасування воєнного стану, введеного Указом Президента України "Про введення воєнного стану в Україні" від 24 лютого 22-го року.

Станом на сьогодні маємо висновок Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, в якому зазначається про підтримку даного проекту. У нас на засіданні, до речі, присутній Уповноважений з питань осіб, зниклих безвісти за особливих обставин, пан Добросердов Артур Ринатович. Хотілось

би, пане Артур, почути вашу думку щодо цієї законодавчої ініціативи. Прошу до слова.

ДОБРОСЕРДОВ А.Р. Доброго дня, Андрій Вікторович, народні депутати, учасники роботи сьогоднішнього комітету. Я розповім трохи про історію цього законопроекту, що передувало його з'явленню.

Як відбувається на сьогоднішній день? Всі чудово розуміють, що в більшості випадків зниклі безвісти – це військовослужбовці, які зникли під час відсічі збройної агресії. Після факту їх зникнення безвісти родинам надходять сповіщення, і перше, що роблять ці родини, звертаються в органи поліції за місцем їхнього фактичного знаходження, а це всі області, всі регіони України. Кримінальний процесуальний кодекс наразі передбачає наступне, що кримінальне провадження має здійснюватись за місцем імовірного вчинення злочину. Тому процесуальні керівники – прокурори в подальшому визначають територіальну підслідність, і ці кримінальні провадження скеровуються в ті області, де фактично зник безвісти військовослужбовець. Як правило, це ГУНП Донецької області, Луганської, Запорізької, Харківської, Херсонської, Чернігівської, Сумської.

Що відбувається далі? Далі виникає проблема комунікації між родинами зниклих безвісти, які по суті є потерпілі в цих кримінальних провадженнях, з слідчими, які їх розслідують. Це обумовлено рядом питань.

Перше, дуже велике навантаження на цих слідчих. Коли ми проводили вивчення цього питання, ми розуміли, що, до прикладу, в Донецькій області це 375 кримінальних проваджень на одного слідчого, в Луганській 291 провадження, в Запорізькій – 249. Тому ми постійно чули на зустрічах, у телефонних дзвінках на гарячу лінію, у зверненнях, які надходили на мою адресу і адресу МВС, в тому числі від депутатів Верховної Ради, про те, що є проблеми з комунікаціями між потерпілими і слідством.

Родини здобувають дуже часто нову інформацію по зниклих безвісти, вони хочуть подати клопотання, вони мають бажання, щоб допитали в якості

свідків інших військовослужбовців і так далі. Але така комунікація ускладнена тим, що слідчий знаходиться фактично в Дніпрі, в Запоріжжі, в Харкові, а родина, наприклад, в Житомирі, в Хмельницькому, у місті Луцьк. І навіть питання ознайомлення з матеріалами викликає дуже великі труднощі.

Для того, щоб це питання вивчити, ми зробили запити в 30 державних інституцій, міжнародних організацій, до громадських організацій. Від усіх них ми отримали відповіді, що, дійсно, дана проблема існує і вона потребує негайного вирішення. Ми маємо адаптувати кримінальний процес саме по цій категорії кримінальних проваджень для того, щоб максимально захистити і надати можливість ефективно реалізовувати свої права потерпілим, тобто родинам зниклих безвісти.

Відповідно ми запитували про цю проблематику як в Головному слідчому управлінні Національної поліції, в Офісі Генерального прокурора, ми зверталися до омбудсмена, зверталися до Об'єднаного центру з координації пошуку та звільнення військовополонених при Службі безпеки України, до Координаційного штабу. Також ми отримали відповіді на наші звернення від Української Гельсінської спілки з прав людини, Харківської правозахисної групи, Центру громадянських свобод, Медійної ініціативи з прав людей, Міжнародної комісії з питань зниклих безвісти, Міжнародного комітету Червоного Хреста і ще дуже багато інших міжнародних організацій і громадських організацій, після чого ми підготували відповідний аналітичний матеріал і спільно з Національною поліцією напрацювали законопроект, основу цього законопроекту, і за підписом міністра внутрішніх справ скерували цей законопроект і аналітичну довідку з усіма цими відповідями до правоохоронного комітету Верховної Ради з проханням розглянути, проаналізувати і у разі, якщо визнають за доцільне, зареєструвати, подати такий законопроект. Як ми бачимо, нас було почуто, нас почули депутати Верховної Ради, зареєстрували відповідний законопроект.

А зі своєї сторони я хочу сказати, що дуже багато звернень в тому числі надходять від депутатів з вашого комітету і депутати бачать, в чому основний зміст цих звернень, в більш ніж половині мова йде про належну комунікацію і взаємодію якраз з слідчими підрозділами. Тому я вважаю, що цей законопроект, він дуже актуальний, необхідний і потрібний саме зараз.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую. Дякую.

Шановні колеги, чи бажає хтось висловитися по цьому законопроекту? Дмитро Валерійович, будь ласка.

ЛУБІНЕЦЬ Д.В. Дякую, Андрій Вікторович.

Шановні колеги, повністю підтримую слова пана Артура Добросердова, на всіх зустрічах всі родини піднімають питання щодо цієї проблеми. Насправді цей законопроект треба було розробити і внести, прийняти ще у 22-му році, але тим не менш маємо, що маємо.

Дуже прошу шановних народних депутатів сьогодні підтримати цей законопроект. Висновок на головний комітет я теж відправив з підтримкою даного законопроекту. І скажу відверто, градус напруги під час спілкування з родинами автоматично це в тому числі зніме. Бо, як правильно сказав пан Артур, вчора у мене була велика зустріч в Івано-Франківську, сьогодні на Закарпатті, у п'ятницю 1 300 людей було в Києві, там половина людей кажуть, що ми не можемо добитися інформації від свого слідчого, бо ми проживаємо у центральній Україні, на західній Україні, слідчі всі на сході України. Тому саме цей законопроект вирішує цю технічну проблему, але дуже необхідне прийняття. Дуже прошу сьогодні його підтримати.

Дякую, Андрію Вікторовичу.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Дмитро Валерійович.

Шановні колеги, цей законопроект покликаний спростити доступ родичів і близьких до матеріалів кримінального провадження щодо зниклої

безвісти особи. Тому мені здається, що цю законодавчу ініціативу варто підтримати. Разом з тим, вважаю, що нам необхідно звернути увагу головного комітету на наступне. У пояснювальній записці законопроекту зазначається, що його метою є забезпечення прав заявників і потерпілих у кримінальних провадженнях, що стосується зниклих осіб, з урахуванням їхнього місця проживання, перебування. Водночас в запропонованому законопроекті конструкція не надає безумовних прав саме заявникам і потерпілим, а передбачає, що право визначати місце проведення відповідного досудового розслідування надаватиметься прокурору. Таким чином прокурор наділятиметься дискреційними повноваженнями, які у своїй основі можуть мати певні корупціогенні фактори, оскільки він матиме законні права на власний розсуд визначити місце проведення досудового розслідування як за місцем проживання близьких, родичів та членів сім'ї зниклої особи, так і за місцем зникнення цієї особи. Це зауваження стосується одного формулювання і ми зазначимо його у своєму висновку. А саму ідею законопроекту вважаю за необхідне підтримати.

Тож, колеги, ставлю на голосування наступне рішення комітету. Звернутися до Комітету Верховної Ради України з питань правоохоронної діяльності з пропозицією рекомендувати Верховній Раді України проект Закону України про внесення змін до Кримінального процесуального кодексу України щодо особливостей досудового розслідування кримінальних правопорушень, пов'язаних із зникненням осіб безвісти за особливих обставин в умовах воєнного стану (реєстраційний номер 12414 від 16.01.2025), поданий народним депутатом України Павлюком та іншими народними депутатами України, за наслідками розгляду у першому читанні прийняти за основу.

Прошу голосувати.

Задорожний – за.

Горбенко Руслан Олександрович.

ГОРБЕНКО Р.О. Голосую – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Джемілев Мустафа.

ДЖЕМІЛЄВ М. Підтримую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Касай Костянтин Іванович.

КАСАЙ К.І. Підтримую. Голосую – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Кузнєцов Олексій Олександрович.

КУЗНЄЦОВ О.О. Голосую – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Ткаченко Максим Миколайович.

ТКАЧЕНКО М.М. Ткаченко – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Чийгоз Ахтем Зейтуллаєвич.

ЧИЙГОЗ А.З. Підтримую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Яковенко Євген Геннадійович.

ЯКОВЕНКО Є.Г. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Яковлєва Неллі Іллівна.

ЯКОВЛЄВА Н.І. Голосую – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Яременко Богдан Васильович.

ЯРЕМЕНКО Б.В. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Шановні колеги, 10 осіб – за. Рішення прийнято.

Переходимо до розгляду четвертого питання порядку денного. Про затвердження звіту про роботу комітету за період дванадцятої сесії Верховної Ради України дев'ятого скликання.

Шановні колеги, це питання ми розглядаємо відповідно до положень частини другої статті 53 Закону України "Про комітети Верховної Ради України".

За період з вересня 2024 року по січень 2025 року комітетом проведено 11 засідань, на яких розглянуто 40 питань. З них 24 питання були пов'язані із здійсненням законопроектної функції, 9 питань стосувалися виконання доручень керівництва Верховної Ради України, організації роботи комітету та інших питань, одне питання розглядалося у порядку здійснення комітетом контрольних функцій.

Детальні показники роботи комітету містяться у надісланому вам звіті. Я лише зверну вашу увагу на той факт, що Верховною Радою України за звітній період було прийнято 10 законодавчих актів, з опрацювання яких комітет був визначений головним. Мова йде про документи, які приймалися

як у першому, так і у другому читанні. Це досить пристойний показник для комітету.

І ще один момент. Наш комітет став лідером серед всіх парламентських комітетів щодо розгляду звернень громадян. За звітний період комітетом розглянуто 2 тисячі 31 звернення.

Відзначу, що члени комітету, як завжди, брали активну участь в обговореннях законодавчих ініціатив, у різних заходах за напрямками роботи нашого комітету, а також у робочих зустрічах ТСК, нарадах тощо.

Окремо хочу відзначити роботу секретаріату у звітному періоді. Дякую секретаріату.

Тож дякую всім за роботу та ставлю на голосування наступне рішення комітету. Затвердити звіт про підсумки роботи Комітету Верховної Ради України з питань прав людини, деокупації та реінтеграції тимчасово окупованих територій України, національних меншин і міжнаціональних відносин за період дванадцятої сесії Верховної Ради України дев'ятого скликання.

Прошу голосувати.

Задорожний – за.

Горбенко Руслан Олександрович.

ГОРБЕНКО Р.Р. Голосую – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Пан Джемільєв Мустафа.

ДЖЕМІЛЄВ М. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Касай Костянтин Іванович.

КАСАЙ К.І. Підтримую. Голосую – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Олексій Олександрович Кузнєцов.

КУЗНЄЦОВ О.О. Голосую – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Ткаченко Максим Миколайович.

Чийгоз Ахтем Зейтуллаєвич.

ЧИЙГОЗ А.З. Підтримую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Яковенко Євген Геннадійович.

ЯКОВЕНКО Є.Г. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Яковлєва Неллі Іллівна.

ЯКОВЛЄВА Н.І. Голосую – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Яременко Богдан Васильович

ЯРЕМЕНКО Б.В. Пане голову, колеги, я почуваюся незручно, що голосую, знаючи, що мій внесок у роботу комітету найменший, але моє голосування "за" буде виявом поваги до вас до всіх, до просто блискучої

організації роботи і головою, і секретаріатом, і атмосфери робочої, яка панує в комітеті. Я голосую – за.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Богдане Васильовичу, за теплі слова.

Шановні колеги, 9 осіб – за. Рішення прийнято.

Переходимо до розділу "Різне". Звертаю увагу колег, що питання, які ми розглядаємо в розділі "Різне", ми не голосуємо.

Питання п'яте. Про заслуховування Віце-прем'єр-міністра з відновлення України – Міністра розвитку громад та територій України Кулеби Олексія Володимировича щодо повноважень Міністерства розвитку громад та територій України, які стосуються предметів відання комітету.

Колеги, на останньому засіданні нашого комітету у 2024 році ми з вами домовилися, що на початку 2025 року нам необхідно заслухати пана Олексія Кулебу – очільника міністерства, до якого було передано низку повноважень від Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України. Офіційно відповідні повноваження перейшли до Міністерства розвитку громад та територій України на підставі Постанови Кабінету Міністрів України "Про внесення змін до Положення про Міністерство розвитку громад та територій України" від 31 грудня 24-го року № 1545, з яким, я сподіваюсь, ви ознайомились. Мова йде і про тимчасово окуповані території, і про внутрішньо переміщених осіб, і про депортованих, і про виконання норм міжнародного гуманітарного права. Всі ці питання відносяться до предметів відання нашого комітету. Тобто ми стали профільним комітетом для міністерства із зазначених питань.

Сподіваюсь, ми сьогодні почуємо від пана міністра, які пріоритети в міністерства щодо зазначених напрямків роботи, які першочергові цілі, плани, а можливо, вже є проблеми, з якими міністерство зіштовхнулось і вирішенню яких ми можемо допомогти на законодавчому рівні. Пропоную, як завжди, побудувати нашу роботу наступним чином: для початку я надаю

слово у разі присутності Олексію Володимировичу Кулебі, а потім перейдемо до запитань.

Тож запрошую до слова Віце-прем'єр-міністра з відновлення України – Міністра розвитку громад та територій України Кулебу Олексія Володимировича. Пане віцепрем'єр, якщо ви на зв'язку, будь ласка.

РЯБИКІН О.В. Шановний Андрій Вікторович, вітаю вас. Мене звати Олексій Рябикін, я заступник міністра розвитку громад та територій.

Шановні народні депутати, шановний Дмитро Валерійович, насправді віцепрем'єр найближчим часом до нас приєднається, оскільки зараз має завершуватися нарада у Прем'єр-міністра України, в якій він приймає безпосередньо участь. Тож якщо шановне панство дозволить, я би міг коротко озвучити про ті повноваження, які Міністерство розвитку громад та територій отримало внаслідок перейменування Міністерства реінтеграції, а окремо моя колега пані Наталія Козловська, також заступник міністра розвитку громад та територій, могла би окремо зупинитися по тих питаннях, які стосуються житлової політики міністерства щодо внутрішньо переміщених осіб.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Вибачте, будь ласка, я хотів би запитати у шановних колег: ми приймаємо такий графік чи будемо переносити виступ безпосередньо віце-прем'єр-міністра на наступне засідання? Ткаченко Максим Миколайович.

ТКАЧЕНКО М.М. Колеги, пропоную переносити. Це моя пропозиція як людини, яка займається питаннями внутрішньо переміщених осіб в рамках і МФО, і ТСК. Моя рекомендація перенести.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шановні колеги, хто ще з цього приводу бажає висловитись?

ЯКОВЛЄВА Н.І. Я підтримую позицію Максима Миколайовича, все ж таки ми маємо почути особливо щодо політик, нехарактерних функцій, які отримало міністерство щодо політики розбудови миру, щодо захисту прав і свобод осіб, які проживають на тимчасово окупованих територіях, потрібно почути віцепрем'єра.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Згоден з вами.

Тож, пан Олексій, я дуже дякую вам за участь. Бачите, у нас така думка спільна, що ми все ж таки повинні почути пана Олексія Володимировича. Тому без образ, чекаємо на наступному засіданні комітету. Дякую за участь в засіданні комітету.

РЯБИКІН О.В. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Я сподіваюсь, колеги всі погоджуються з такою позицією.

Шановні колеги, чи є у когось інформація, якою ви хотіли поділитися в розділі "Різне"?

Дякую, шановні друзі. На цьому порядок денний вичерпано. Всім дякую ще раз. Засідання оголошую закритим. Гарного всім дня і мирного неба.